

16. INSTEMMEN MET HET JAARVERSLAG LEERPlicht 1997/1998 (bijl.nr. 28).

De heer SPIGT: Mijnheer de voorzitter. Het Jaarverslag Leerplicht en met name het leerplichtbeleid dat wij als gemeente voeren, geven een goed inzicht in de ontwikkeling van schoolverzuim en schooluitval. Ik denk dat het geregistreerde beeld - daarvan ben ik op zich wel geschrokken - niet zo rooskleurig is, ook al gaat het om misschien niet meer dan 20 à 25 uitvallers en in een aantal gevallen om kort durend schoolverzuim. Ik zal niet ingaan op de inhoud, maar ik wil wel onderstrepen dat er, zoals in het jaarverslag is aangegeven, nog heel veel werk is te doen en schoolverzuim en schooluitval als wij niet oppassen wel eens kunnen toenemen. Ik denk dat alleen het registreren van schoolverzuim en schooluitval onvoldoende is om tot een goede aanpak te komen. Ik heb wat dit betreft veel waardering voor de wijze waarop het leerplichtbeleid uiteindelijk is opgezet en vertaald zal worden in maatregelen om schooluitval te voorkomen. Hierop zal naar mijn mening het hele beleid gericht moeten zijn. Ik ga ervan uit dat wij ons verder zullen inzetten voor ondersteuning en samenwerking om schooluitval te verminderen, wat naar mijn mening zal moeten gebeuren in samenwerking met de ouders en kinderen die schooluitval meemaken. Daarbij wens ik de ambtenaren van de afdeling leerplichtzaken heel veel succes.

De heer VAN DE BURGT: Mijnheer de voorzitter. Als we dit jaarverslag op ons laten inwerken en naar voorgaande jaren kijken, komt de vraag bij ons op: het ging in de afgelopen jaren toch zo goed, er was toch sprake van een neergaande lijn? Het jaarverslag 1997/1998 geeft ons echter het idee, dat we nu weer een stap terug zijn gegaan. Dat is te betreuren, mede ook omdat wij het voornemen hebben het aantal niet gekwalificeerde schoolverlaters met 25% te verminderen. Het lijkt mij dan ook van belang dat er een analyse komt van het bureau leerplicht en de prioriteitstelling binnen het bureau. Daarover wordt in het jaarverslag ook een opmerking gemaakt. In leerplichtland is te merken dat de toezichthoudende taak er één is - dat gaat van registratie tot en met de controle in de thuissituatie -, maar het bureau leerplicht ook steeds meer wordt ingeschakeld binnen projecten en binnen een afdeling om aan een aantal taken mee te doen of wellicht voor een afdeling te doen. Mijn nadrukkelijke vraag is of er een analyse kan komen van capaciteit en prioriteitstelling binnen het bureau leerplicht op grond waarvan wij zullen kunnen beoordelen of er voldoende capaciteit is, niet alleen om de huidige leerplicht te handhaven maar ook om de 25%-doelstelling te halen.

Mevrouw DE SMOKER-VAN ANDEL: Mijnheer de voorzitter. Het doel van het verslag is informeren en kijkend naar dit doel gaan wij met het jaarverslag akkoord, maar dan de politieke kant van dit verhaal.

De uitbreiding met een halve formatieplaats, die destijds in de Kademota 1999 is geregeld, zal naar schatting in de toekomst, zoals ons is verteld in de commissie welzijn, ontoereikend zijn. Dat vind ik dan ook betreurenswaardig.

Wat zegt het verslag ons eigenlijk? In het jaar 1997-1998 477 verzuimmeldingen, maar dit zijn slechts de meldingen. Het spijsbelprobleem is groter, veel groter. Voorts wordt melding gemaakt van 182 schoolverlaters in 1997/1998 ten opzichte van 144 in het jaar daarvoor.

Weliswaar keerden 45 van die 182 terug in het onderwijs, maar het blijft een stijging, terwijl het college, zoals de heer Van de Burgt al zei, streeft naar een vermindering van het aantal schoolverlaters met 25%. Vervolgens moeten we dan nog lezen dat de leerplichtambtenaar er niet aan toekomt scholen systematisch te bezoeken en te overleggen over registratie en aanpak van het schoolverzuim. Kortom, er ligt een heel werkterrein open en mijn vraag aan het college is dan ook: wanneer kunnen wij maatregelen verwachten om dit effect terug te dringen?

De heer SCHOTEL: Mijnheer de voorzitter. In het jaarverslag wordt verslag gedaan van de toestand, maar zoals al is gezegd: de cijfers zijn misschien indicatief, maar niet juist. Er zijn cijfers bij waarvan de ambtenaar, de heer Sterk, ook zelf in zijn notitie zegt dat de werkelijke cijfers vele malen hoger zijn. Dat weten we en waar we dat allemaal weten, is het ook niet zo bar noodzakelijk meer dat wij hierover geïnformeerd worden. We kunnen in elk geval niet zeggen dat wij het niet geweten hebben.

Het jammere van hetgeen uit het jaarverslag naar voren komt is, dat het niet goed gaat met schoolverzuim en schooluitval en wat wij hieraan als overheid kunnen doen in feite alleen symptoombestrijding is. Ik bedoel hiermee te zeggen dat, als ergens een zeer noodzakelijke spijsbelbus rondrijdt, die bus wel rondrijdt voor kinderen die al spijbelen en niet voor kinderen die van plan zijn te gaan spijbelen. Als een onderzoek wordt ingesteld naar kinderen die spijbelen en de school vroegtijdig verlaten, worden we natuurlijk geconfronteerd met gevallen waarin sprake is van dramatische omstandigheden in de thuissituatie en dergelijke, maar we komen ook vaak gevallen tegen van kinderen die het op school gewoon niet kunnen harden. In de commissievergadering heb ik gezegd dat het op school gezelliger zou moeten worden, maar ik beseft dat dit een compleet verkeerde opmerking is, want gezelliger worden op school zou een gevolg moeten zijn van het praktische beleid dat een school voert. Ik denk dat het verzuim, als hieraan meer aandacht zou worden besteed, naar beneden zou gaan. Ik moet overigens eerlijk zeggen - ik zit al een tijdje in het onderwijs - dat ik, als mij de vraag zou worden gesteld of ik ook niet van school zou zijn weggelopen als ik mij in dezelfde omstandigheden zou bevinden als waarmee sommige kinderen te maken hebben, die vraag in de meeste gevallen met een volmondig "ja" zou moeten beantwoorden. Dan zou ik ook de "pleiterik" hebben genomen. Voor sommige kinderen is het op school bepaald niet geweldig. Dat zijn dingen waaraan wij als overheid weinig kunnen doen, ook al zijn we zo links en rechts zo'n beetje het bevoegde gezag.

Ik wil niet negatief doen, maar ik heb een brochure met de titel "Vroegtijdig schoolverlaten" in handen gekregen die in opdracht van het

Ministerie is geschreven. Het trof mij dat in deze brochure een middenkatern zit, waarin op heel eenvoudige wijze - daarom zou het voor de commissieleden misschien wel aardig zijn deze brochure eens te lezen, tenslotte loopt niet iedereen die in de politiek zit dagelijks op een school rond - is aangegeven waarnaar je moet kijken als je in een school komt en welke vragen op ouderavonden moeten worden gesteld, vragen in de zin van "wat doen jullie aan dit en aan dat?". Ik denk dat scholen, als hierop wat meer druk komt, allerlei praktische dingen wat beter gaan organiseren, dat de scholen daardoor wat gezelliger zullen worden en meer kinderen op school zullen blijven.

Mevrouw BOSDRIESZ: Bij de verschillende opmerkingen die over stijgend schoolverzuim zijn gemaakt kun je je afvragen of het aan de ouders, de school, de kinderen of de docenten ligt. Waarschijnlijk is sprake van een combinatie van alles.

Wij zijn in deze gemeente al een aantal jaren bezig met het bestrijden van schoolverzuim en spijbelen en de aanpak van vroegtijdig schoolverlaten. Één van de redenen waarom uit de nu voorliggende cijfers een stijging blijkt zou dan ook kunnen zijn, dat in voorgaande jaren al vaak in de richting van de scholen is benadrukt dat schoolverzuim en vroegtijdig schoolverlaten goed moeten worden bijgehouden en tijdig moeten worden doorgegeven, zodat het bureau leerplicht er zo snel mogelijk op kan inspelen. Door de scholen wordt hieraan meer gedaan dan in het verleden, dat moeten wij niet vergeten, maar helaas blijft het een hoog aantal en wij moeten dan ook zeker bezig blijven met acties om tot een vermindering van schoolverzuim en vroegtijdig schoolverlaten te komen. In ons collegeprogramma staat ook de heel ambitieuze doelstelling, dat wij toe willen naar 25% minder vroegtijdig schoolverlaten - schoolverlaten is iets anders dan schoolverzuim - en die doelstelling moeten wij halen. In de commissie heb ik ook aangegeven dat hiervoor op korte termijn een actieplan op tafel zal komen, dat mede gebaseerd is op alles wat in deze rapportage staat en op alles wat wij op dit gebied al doen. Het is in elk geval niet zo dat wij hieraan niets doen, met name in het GOA-plan staan allerlei acties die wij al inzetten. Toch moeten we bekijken of daarnaast nog extra acties nodig zijn om de vermindering met 25% te realiseren. In dat kader kunnen wij ook tot een analyse komen van de huidige capaciteit van het bureau leerplicht en van de wijze waarop de aanwezige capaciteit wordt ingezet. Dan kan bekeken worden waar de prioriteiten liggen en of met de huidige capaciteit het probleem kan worden getackeld.

Alle gemaakte opmerkingen hebben in feite betrekking op de formatie van het bureau leerplicht en het tegengaan van schoolverzuim en vroegtijdig schoolverlaten. Ik meen dan ook dat ik met het voorgaande alle vragen heb beantwoord.

Mevrouw DE SMOKER-VAN ANDEL: Mijnheer de voorzitter. Ik heb nog één vraag naar aanleiding van de beantwoording door de wethouder. Wat moet ik mij in dit verband bij "een korte termijn" voorstellen?

Mevrouw BOSDRIESZ: Ik kan niet zeggen dat het actieplan binnen een maand of binnen twee maanden aan de raad zal worden voorgelegd, maar dat zal in elk geval wel voor de zomervakantie gebeuren.

Zonder hoofdelijke stemming wordt conform het voorstel van burgemeester en wethouders besloten.